

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 25Csp/4/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124366043
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Baštová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2025:6124366043.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudkyňou JUDr. Luciou Baštovou v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. D., právne zastúpenej RIEDL advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Slovenská 46, 080 01 Prešov, IČO: 54 359 490, o zaplatenie 795,18 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 795,18 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 795,18 eur od 07.08.2024 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého po právoplatnosti rozsudku rozhodne súd samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenou upomínaciemu súdu Banská Bystrica dňa 15.08.2024 a postúpenou Okresnému súdu Poprad dňa 12.02.2025 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 795,18 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 795,18 eur od 27.07.2024 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2.1 Žalobu odôvodnil tým, že dňa 16.08.2016 uzatvoril so žalovanou Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX (ďalej aj „Zmluva“), na základe ktorej jej poskytol peňažné prostriedky vo výške 2.600,- eur. Žalovaná bola povinná úver splácať v mesačných anuitných splátkach v zmysle zmluvy a za podmienok vymedzených v bode 1.2 zmluvy (základné podmienky). Podľa bodu 1.1. Zmluvy sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy aj obchodné podmienky banky, a to Obchodné podmienky pre úvery občanom – Prima banka Slovensko, a.s. a Všeobecné obchodné podmienky – Prima banka Slovensko, a.s. Vzhľadom na omeškanie žalovanej s úhradou splátok žalobca úver predčasne zosplatnil a pohľadávku žaloval na Okresnom súde Kežmarok. V konaní vedenom pod sp. zn. 8Csp/126/2017 Okresný súd Kežmarok rozsudkom zo dňa 22.11.2019 žalobu zamietol. Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 2CoCsp/20/2020 zo dňa 23.09.2020 potvrdil rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 8Csp/126/2017, pričom konštatoval, že úver je bezúročný a bez poplatkov (bod 13. rozsudku sp. zn. 2CoCsp/20/2020), a že nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru (bod 15. rozsudku sp. zn. 2CoCsp/20/2020) a úverový vzťah naďalej trvá. Do dňa vydania rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 8Csp/126/2017 zo dňa 22.11.2019 vykonala žalovaná úhrady spolu vo výške 256,44 eur, ktoré boli zohľadnené v konaní sp. zn. 8Csp/126/2017. Tvrdil, že s poukazom na tieto rozhodnutia, bola žalovaná povinná naďalej plniť splátky istiny dohodnuté v zmluve podľa amortizačnej tabuľky.

2.2 Žalovaná však po vydaní rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 8Csp/126/2017 zo dňa 22.11.2019 neuskutočnila žiadnu úhradu, a preto si uplatnil na Okresnom súde Banská Bystrica nárok na nezaplatené omeškané splatné splátky istiny za mesiace 12/2019 až 2/2021. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 2Up/416/2021 a súd vydal dňa 22.04.2021 platobný rozkaz sp. zn. 2Up/416/2021, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, a v zmysle ktorého bola žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi sumu 378,24 eur s prísl. Táto suma predstavovala súčet omeškaných splatných splátok istiny za mesiace 12/2019-1/2021. Keďže žalovaná mu na základe právoplatného a vykonateľného platobného rozkazu pohľadávku neuhradila, podal voči nej návrh na vykonanie exekúcie (exekučným titulom bol platobný rozkaz sp. zn. 2Up/416/2021).

2.3 Dňa 08.12.2022 žalobca na Okresnom súde Banská Bystrica uplatnil nárok na zaplatenie ďalších omeškaných splatných splátok istiny za mesiace 3/2021 až 11/2022. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 37Up/1904/2022 a súd vydal dňa 04.01.2023 platobný rozkaz sp. zn. 37Up/1904/2022, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, a v zmysle ktorého bola žalovaná povinná zaplatiť mu sumu 659,25 eur s prísl., pričom táto suma predstavovala súčet omeškaných splatných splátok istiny za mesiace 3/2021-11/2022. Keďže žalovaná ani túto sumu neuhradila, podal voči nej ďalší návrh na vykonanie exekúcie (exekučným titulom bol platobný rozkaz sp. zn. 37Up/1904/2022).

2.4 Nakoľko žalovaná ani naďalej nepokračovala v splácaní úveru a neuhradila omeškané splatné splátky istiny za mesiace 12/2022 až 7/2024, vyzval ju výzvou zo dňa 26.07.2024 na úhradu omeškaných splatných splátok istiny za mesiace december 2022 až júl 2024, ktoré predstavovali spolu sumu 795,18 eur podľa amortizačnej tabuľky. Okrem tejto sumy si uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 795,18 eur odo dňa nasledujúceho po zaslaní výzvy na úhradu dlhu do zaplatenia.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX - Pôžička zo dňa 16.08.2016, Všeobecné obchodné podmienky - účinné ku dňu uzatvorenia Zmluvy, Obchodné podmienky pre úvery občanom - účinné ku dňu uzatvorenia Zmluvy, amortizačnú tabuľku, výzvu na úhradu dlhu zo dňa 26.07.2024 s doručenkou, rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 8Csp/126/2017 zo dňa 22.11.2019, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 2CoCsp/20/2020 zo dňa 23.09.2020 s doložkou právoplatnosti, platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Up/416/2021 zo dňa 22.04.2021 s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti a platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 37Up/1904/2022 zo dňa 04.01.2023 s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti.

4. Žaloba bola pôvodne podaná ako návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní, o ktorej upomínací súd rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 25Up/1465/2024 zo dňa 03.09.2024, proti ktorému podala žalovaná vecne odôvodnený odpor, v dôsledku čoho došlo k zrušeniu platobného rozkazu. Spis bol preto po vyjadrení žalobcu a podaní návrhu na pokračovanie v konaní v súlade s § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, postúpený na prejednanie príslušnému Okresnému súde Poprad.

5. Žalovaná v podanom odpore navrhla konanie zastaviť pre prekážku res iudicata, nakoľko o predmetnom nároku už bolo právoplatne rozhodnuté skorším meritórnym rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2CoCsp/20/2020, a to zamietnutím žaloby, ktorý vytvára a zakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Predmetom konania v tomto prípade bol nárok vo výške 2.497,47 eur s príslušenstvom z rovnakého titulu ako je v upomínacom konaní. Poukázala na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky k vymedzeniu prekážky veci právoplatne rozhodnutej uviedol, že „prekážka“ rozsúdenej veci (res iudicata) svojou podstatou patrí k procesným podmienkam a jej existencia (zistenie) v každom štádiu konania vedie bez ďalšieho k jeho zastaveniu. Táto prekážka nastáva predovšetkým vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, ak určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne (a tiež inak). Výrok súdneho rozhodnutia je jedinou časťou rozsudku, ktorá nadobúda právoplatnosť. Existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať „ex offa“.

6. Žalobca v písomnom vyjadrení k odporu žalovanej nesúhlasil s jej vyjadrením a považoval ho za neopodstatnené. Podľa neho vznesená námietka *res iudicata* neobstojí, keďže si v novom konaní neuplatnil ten istý nárok, ktorý ani nevyplýval z rovnakých skutkových tvrdení. Tieto sa totiž zmenili po rozhodnutí Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 8Csp/126/2017 zo dňa 22.11.2019 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2CoCsp/20/2020 zo dňa 23.9.2020. V pôvodnom konaní vyvodzoval svoj nárok v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti celého úveru a požadoval jeho jednorazovú úhradu ako celku a súdy v týchto konaniach právoplatne rozhodli o tom, že žalobca nemá právo žiadať od žalovanej predčasné splatenie úveru, keďže k platnému zosplateniu úveru, ktorý je navyše potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, nedošlo. Opätovne poukázal na to, že Krajský súd v Prešove v ods. 15. odôvodnenia rozsudku sp. zn. 2CoCsp/20/2020 zo dňa 23.9.2020 konštatoval: „ (...) Ak nedošlo k zosplateniu celého úveru žalobca nemôže žiadať zaplatenie ešte nesplatených splátok. Konečná splatnosť predmetného úveru bola dojednaná na 22.04.2024, a teda úverový vzťah naďalej trvá (...)“. Preto aj priamo z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že žalovaná bola povinná pokračovať v splácaní istiny úveru až do doby dohodnutej konečnej splatnosti úveru vzhľadom k tomu, že úverový vzťah naďalej trval a pokiaľ túto svoju povinnosť porušila, bol oprávnený domáhať sa svojho nároku na nezaplatené splátky istiny úveru. Zdôraznil, že pre odlišnosť predmetu plnenia nie je možné považovať toto konanie za duplicitné, ktorému bráni prekážka právoplatne rozhodnutej veci, keďže si uplatňuje nárok na splátky istiny úveru, o ktorých nebolo rozhodnuté v predchádzajúcich súdnych rozhodnutiach. Poukázal aj na obdobné rozhodnutia, napr. uznesenia Krajského súdu Prešov č. k. 17CoCsp/5/2021-131 zo dňa 30.11.2021, č. k. 21Co/68/2017-71 zo dňa 28.09.2017 a rozsudky Krajského súdu Prešov č. k. 22Co/135/218-178 zo dňa 31.01.2019 a sp. zn. 8CoCsp/32/2022 zo dňa 27.10.2022.

7. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 21.05.2025, na ktoré sa nedostavil žalobca, ktorý ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a súhlasil s rozhodnutím súdu v jeho neprítomnosti. Nakoľko nebol podaný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia, súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti žalobcu.

8. Žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní súdu zotrvala na podanom odpore a vznesenej námietke *res iudicata*, pretože podľa nej je dôležité to, že žalobca v pôvodnom konaní neurobil žiaden dispozičný úkon so žalobou a nechal rozhodnúť o celom merite veci. To kolидуje s ustálenou súdnou praxou, pretože podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12.02.2024 súd nemôže modifikovať žalobu bez aktivity žalobcu, to znamená, že ak zosplatenie úveru nie je platné a uplatňujú sa aj splátky, ktorých splatnosť ešte nenastala, súd nemá oprávnenie pri konaní so slabšou stranou urobiť úkon, ktorý patrí žalobcovi. Ak by žalobca v pôvodnom konaní s ohľadom na názor okresného aj krajského súdu urobil dispozíciu a zobral žalobu späť v časti, ktorá ešte nebola splatná, tak v tom prípade by námietka nebola správna. Lenže celé merito veci sa prejednať. Podporne poukázala na uznesenie Okresného súdu v Poprade, sp. zn. 21Csp/15/2023 zo dňa 15.01.2024, keď súd konanie zastavil pre prekážku rozhodnutej veci, pretože v pôvodnom konaní bol uplatnený rovnaký nárok, z rovnakej zmluvy, rovnakí účastníci, akurát sa zmenili skutkové okolnosti, ale tie nie sú dôvodom, pre ktorý by bolo možné obísť tento princíp. Ak teda žalobca neurobil dispozičný úkon, nezobral žalobu späť a nechal si prejednať celú vec už skôr, je jej námietka dôvodná, o to viac, keď odôvodnenie rozsudku nie je záväzná, ale záväzný je samotný výrok, ktorým bola žaloba zamietnutá.

9. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 09.06.2025 k žalovanou uvádzaným rozhodnutiam na pojednávaní súdu uviedol, že uznesenie Okresného súdu v Poprade, sp. zn. 21Csp/15/2023 zo dňa 15.01.2024 nebolo napadnuté odvolaním a nerozhodoval o ňom krajský súd, ktorý mohol mať na vec opačný názor. Žalobca, Prvá stavebná sporiteľňa, a. s. v tomto spore skutkovo vymedzila svoj uplatnený nárok ako plnenie z predčasne zosplateného úveru, pričom žalobca v tomto spore vymedzuje svoj uplatnený nárok ako plnenie z jednotlivých neuhradených splátok, ktoré bola žalovaná povinná uhrádzať v zmysle zmluvy, pretože jej úverový vzťah naďalej trval. A keďže prvotný právny úkon zosplatenia bol posúdený ako neplatný, nevyvoláva žiadne právne účinky a nie je prekážkou *res iudicata*. Obdobne na tento prípad nie je možné aplikovať ani žalovanou predložené uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12.02.2024, v ktorom najvyšší súd jednoznačne uviedol, že súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať z iného skutkového základu, než aký je predmetom konania vymedzený v žalobe. Žalobcom uplatnený nárok v tomto spore nie je v rozpore s požiadavkou, na ktorú poukázal najvyšší súd, keďže si uplatňuje samostatné splatné a neuhradené splátky istiny za mesiace 12/2022 až

07/2024 a nie ako nárok z predčasne zosplatneného úveru. Záverom poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČSSR zo dňa 18.03.1966, sp. zn. 4 Cz/14/66 (R52/1966), podľa ktorého právnej vety rozsudok zamietajúci žalobu o plnenie z toho dôvodu, že nenastala zročnosť požadovanej pohľadávky, nie je prekážkou veci právoplatne rozsúdenej pre žalobu o to isté plnenie, podanú po tom, keď bola splnená podmienka, od ktorej závisela zročnosť požadovanej pohľadávky.

10. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby, odporom žalovanej, vyjadrením strán sporu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, ktoré tvoria súčasť spisu a vykonanie ktorých nebolo stranami namietané, ani spochybnené, ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a po oboznámení sa so spisom Okresného súdu Poprad sp. zn. KK-8Csp/126/2017 zistil nasledovný skutkový stav:

11. Medzi žalobcom ako bankou - veriteľom a žalovanou ako klientom - dlžníkom bola dňa 16.08.2016 uzavretá písomná zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX-pôžička, predmetom ktorej bol podľa jej článku I. záväzok veriteľa poskytnúť žalovanej ako dlžníkovi za podmienok dohodnutých v zmluve, v obchodných podmienkach pre úvery občanom a vo všeobecných obchodných podmienkach Prima banka Slovensko, a. s. peňažné prostriedky vo výške 2.600,- eur, ktoré sa žalovaná zaviazala splatiť v 96 mesačných anuitných splátkach vo výške 44,87 eur splatných k 20. dňu kalendárneho mesiaca počnúc dňom 22.08.2016 s konečnou splatnosťou 22.07.2024. Celková čiastka, ktorú mala žalovaná podľa zmluvy zaplatiť, bola v zmluve vyčíslená sumou 4.437,52 eur, pri RPMN 16,91 % a úrokovej sadzbe 13,90 % p. a.

12. Z predloženej amortizačnej tabuľky vyplýva, že žalovaná mala za obdobie od 20.12.2022 do 22.07.2024 zaplatiť splátky č. 77 až 96, a to dňa 20.12.2022 vo výške 35,97 eur, dňa 20.1.2023 vo výške 35,78 eur, dňa 20.2.2023 vo výške 36,21 eur, dňa 20.3.2023 vo výške 37,44 eur, dňa 20.4.2023 vo výške 37,09 eur, dňa 22.5.2023 vo výške 37,30 eur, dňa 20.6.2023 vo výške 38,43 eur, dňa 20.7.2023 vo výške 38,65 eur, dňa 21.8.2023 vo výške 38,71 eur, dňa 20.9.2023 vo výške 39,55 eur, dňa 20.10.2023 vo výške 40,00 eur, dňa 20.11.2023 vo výške 40,32 eur, dňa 20.12.2023 vo výške 40,93 eur, dňa 22.1.2024 vo výške 41,06 eur, dňa 20.2.2024 vo výške 41,98 eur, dňa 20.3.2024 vo výške 42,45 eur, dňa 22.4.2024 vo výške 42,66 eur, dňa 20.5.2024 vo výške 43,46 eur, dňa 20.6.2024 vo výške 43,83 a dňa 22.7.2024 vo výške 43,36 eur, ktoré doposiaľ neuhradila.

13. Výzvou na úhradu dlhu zo dňa 26.07.2024 žalobca vyzval žalovanú na okamžité zaplatenie omeškaných splátok istiny za mesiace 12/2022 až 07/2024 vo výške 795,18 eur a zároveň ju upozornil, že ak nedôjde k okamžitej úhrade, začne vymáhať pohľadávku súdnou cestou. Žalovaná prevzala výzvu dňa 06.08.2024 (doručka č. 8 spisu).

14. Súd mal ďalej preukázané, že Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní zaviazal žalovanú na návrh žalobcu na zaplatenie omeškaných splatných splátok istiny za mesiace 12/2019 až 1/2021 právoplatným a vykonateľným platobným rozkazom, sp. zn. 2Up/416/2021 dňa 22.04.2021 a na zaplatenie omeškaných splatných splátok istiny za mesiace 3/2021 až 11/2022 právoplatným a vykonateľným platobným rozkazom, sp. zn. 37Up/1904/2022 dňa 04.01.2023. Keďže žalovaná pohľadávku na základe týchto vykonateľných platobných rozkazov neuhradila, podal voči nej návrh na vykonanie exekúcie.

15. Z pripojeného spisu tohto súdu sp. zn. KK- 8Csp/126/2017 mal súd preukázané, že žalobca – Prima banka, a. s. sa žalobou doručenu súdu dňa 15.05.2017 domáhal od žalovanej – A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. D. zaplatenia sumy 2.497,47 eur s príslušenstvom pozostávajúcej z nezaplatenej istiny vo výške 2.497,47 eur, úroku vo výške 90,74, úroku z omeškania vo výške 1,08 eur, úroku vo výške 13,90 % ročne z nezaplatenej istiny 2.497,47 eur od 25.04.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny 2.497,47 eur od 25.04.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 90,74 eur od 25.04.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. V žalobe tvrdil, že žalovaná prestala splácať splátky úveru vyplývajúce z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 16.08.2016 riadne a včas, a preto po zaslaní upozornenia žalovanej na omeškanie so splácaním úveru, úver dňa 24.04.2017 predčasne zosplatnil. Uplatňovanú pohľadávku vyčísliť ku dňu predčasného zosplatnenia, t. j. ku dňu 24.04.2017. Žalobca napriek argumentom žalovanej predneseným v priebehu sporu zotrval na podanej žalobe v celom

rozsahu a táto bola prejdnaná súdom, ktorý o nej následne právoplatne rozhodol tak, že ju v celom rozsahu zamietol.

16. Rozsudok bol po podaní odvolania žalobcu potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov č. k. 2CoCsp/20/2020-210 zo dňa 23.09.2020, ktorý v bode 15. odôvodnenia uviedol, cit.: „V konaní bolo ďalej zistené a žalobca ani nenamietal, že k platnému zosplatneniu úveru nedošlo nie len pre nedôsledné skúmanie bonity žalovanej ale aj pre nesúlady postupu žalobcu pri zosplatnení úveru s ust. § 565 a § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Ak nedošlo k zosplatneniu celého úveru žalobca nemôže žiadať zaplatenie ešte nespliatných splátok. Konečná splatnosť predmetného úveru bola dojednaná na 22.04.2024, a teda úverový vzťah naďalej trvá. V súlade so zásadou kontradiktórnosti konania nie je úlohou súdu zisťovať a robiť skutkové závery na základe vlastnej iniciatívy. Bolo by porušením aj zásady rovnosti strán sporu (a to najmä v prípade spotrebiteľskej veci), ak by súd tvoril skutkové tvrdenia za žalobcu, t. j. ak by vyhľadával v listinných dôkazoch skutočnosti, ktoré má žalobca tvrdiť. Z tohto dôvodu odvolacia námietka žalobcu v odvolacom konaní v zmysle, že ak bol súd toho názoru, že nedošlo k zosplatneniu úveru, mal mu priznať aspoň nezaplatené splatné splátky neobstojí. Súd prvej inštancie preto správne zamietol žalobu v celom rozsahu.“

17. Súd na základe námietky res iudicata vznesenej v spore žalovanou podľa ustanovenia § 230 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) pristúpil k skúmaniu, či sú splnené podmienky konania, pričom zistil, že tieto sú splnené, nakoľko meritórnemu prejednávaniu žaloby nebráni prekážka veci rozsúdenej (res iudicata).

18. Podľa § 230 CSP ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

19. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. K jej naplneniu dôjde vtedy, ak sú súčasne splnené tri podmienky: 1. začne sa opätovne konať, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté; 2. začne sa opätovne konať medzi tými istými účastníkmi; 3. a o tej istej veci. O tú istú veci ide vtedy, ak v neskoršom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo v inom konaní právoplatne rozhodnuté, a týka sa rovnakého predmetu konania a rovnakých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. ak vyplýva z rovnakého skutku). Podstatu skutku treba vidieť predovšetkým v spôsobe účasti účastníkov vo všetkých formách prejavu na určitej udalosti a následku, ktorý bol ňou spôsobený v podobe vzniku, zmeny alebo zániku občianskoprávneho vzťahu. Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako bol skutok posúdený po právnej stránke. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, keď skutok bol súdom po právnej stránke posúdený nesprávne alebo neúplne (v tejto súvislosti vid' napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.01.2013 sp. zn. 1 MCdo 12/2010). Podmienky totožnosti účastníkov konania a totožnosti predmetu konania musia byť splnené súčasne. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej teda znamená, že sa už raz v tej istej veci právoplatne rozhodlo. K jej porušeniu dôjde vtedy, ak sa začne opätovne konať medzi tými istými účastníkmi a o tej istej veci, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté. Za tu istú vec treba v novom konaní považovať ten istý nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z tohto skutkového stavu (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20.10.2011, sp. zn.).

20. Žalobca v podanej žalobe tvrdil, že pre nesplácanie úveru žalovanou úver predčasne zosplatnil a pohľadávku žaloval na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 8Csp/126/2017. V tomto spore súd rozsudkom zo dňa 22.11.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 2CoCsp/20/2020 zo dňa 23.09.2020, jeho žalobu zamietol z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a tiež z dôvodu, že nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. V bode 15. odôvodnenia krajský súd konštatoval, že úverový vzťah naďalej trvá. Podľa žalobcu, aj s poukazom na uvedené konštatovanie, bolo povinnosťou žalovanej naďalej plniť splátky istiny dohodnuté v zmluve podľa amortizačnej tabuľky, a keďže žalovaná tieto splátky neplnila, podal (okrem predchádzajúcich v žalobe uvedených návrhov na vydanie platobného rozkazu) žalobu, ktorou sa v tomto spore domáha od žalovanej zaplatenia omeškanej splatnej istiny za mesiace 12/2022 až 07/2024, t. j. do konečnej splatnosti úveru dňa 22.07.2024.

21. Tvrdenie žalobcu, že si neuplatnil ten istý nárok, a že tento nárok nevyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, pretože tie sa zmenili po rozhodnutí Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 8Csp/126/2017 zo dňa 22.11.2019 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2CoCsp/20/2020 zo dňa 23.9.2020 je podľa názoru súdu správne. Žalobca totiž v pôvodnom konaní vyvodzoval svoj nárok v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti celého úveru, o ktorom súdy rozhodli, že je neplatný, t. j. že nenastala predčasná splatnosť úveru, a preto, keďže úverový vzťah naďalej trvá, je žalovaná povinná platiť dohodnuté splátky uvedené v zmluve. Žalovaná túto povinnosť porušila, pretože jednotlivé splátky neuhradila. Nakoľko konečná splatnosť úveru bola dohodnutá ku dňu 22.07.2024 a k platnému zosplateniu nedošlo, je nepochybné, že žalovaná bola povinná platiť splátky do konečnej splatnosti úveru, t. j. do 22.07.2024.

22. Uvedené plne korešponduje s rozsudkom Najvyššieho súdu ČSSR zo dňa 18.03.1966, sp. zn. 4 Cz/14/66 (R52/1966), podľa ktorého právnej vety rozsudok zamietajúci žalobu o plnenie z toho dôvodu, že nenastala zročnosť požadovanej pohľadávky, nie je prekážkou veci právoplatne rozsúdenej pre žalobu o to isté plnenie, podanú po tom, keď bola splnená podmienka, od ktorej závisela zročnosť požadovanej pohľadávky. V odôvodnení súd ďalej uviedol, že pokiaľ však ide o tie nároky, ktoré boli v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 151/63 zamietnuté iba preto, že žalobkyňa neurobila a nepredložila ich vyúčtovanie, nemožno považovať za správne stanovisko, že novému prejednávaniu veci bráni prekážka veci právoplatne rozsúdenej. Rozhodnutie v zamietajúcej časti je totiž treba podľa jeho obsahu považovať za zamietnutie pre predčasnosť. Rozsudok zamietajúci žalobu o plnenie pre predčasnosť potom nie je prekážkou rei iudicatae pre žalobu o to isté plnenie podanú po tom, keď bola splnená podmienka, od ktorej závisela zročnosť požadovanej pohľadávky. So zreteľom na tento jediný možný výklad ustanovenia § 159 odst. 3 o. s. p. nemožno konanie o nároku na plnenie opretom o novú skutočnosť, ktorá neexistovala v čase pôvodného rozhodovania, zastaviť, ale treba o veci konať a o nej rozhodnúť. Keď tak súd neurobil, porušil týmto svojím rozhodnutím už citované ustanovenia o. s. p. vo vzťahu k § 168 o. z., resp. k § 393 o. z. z r. 1950.

23. Pokiaľ si teda žalobca v tomto spore uplatňuje nárok na nezaplatené splatné splátky istiny od 12/2022 do 07/2024, t. j. tie, ktoré sa stali splatnými po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 8Csp/126/2017 zo dňa 22.11.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2CoCsp/20/2020 zo dňa 23.9.2020, právoplatným dňa 22.10.2020, tak súd uzatvára, že vo vzťahu k týmto splátkam neexistuje prekážka rozsúdenej veci, pretože predchádzajúce rozsudky zamietajúce žalobu o plnenie pre predčasnosť, nie sú prekážkou res iudicate pre žalobu o to isté plnenie podanú po tom, čo bola splnená podmienka, od ktorej závisela zročnosť žalovanej pohľadávky (pozri napr. aj rozsudky Krajského súdu Prešov sp. zn. 8CoCsp/32/2022 zo dňa 27.10.2022 a sp. zn. 22Co/138/2018 zo dňa 31.01.2019).

24. Na tomto mieste neobstojí ani poukaz žalovanej na uznesenie Okresného súdu Poprad sp. zn. 21Csp/15/2023 zo dňa 15.01.2024, pretože toto nie je pre súd záväzná, navyše voči nemu nebol podaný žiadny opravný prostriedok. Rovnako tak nie je aplikovateľné na tento spor ani uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12.02.2024, v ktorom najvyšší súd uviedol, že súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať z iného skutkového základu, než aký je predmetom konania vymedzený v žalobe. Žalobcom uplatnený nárok v tomto spore nie je v rozpore s požiadavkou, na ktorú poukázal najvyšší súd, keďže si uplatňuje samostatné splatné a neuhradené splátky istiny za mesiace 12/2022 až 07/2024 a nie ten istý nárok z predčasne zosplateného úveru. Navyše, aj keď odvolací súd v rozsudku 2CoCsp/20/2020-210 zo dňa 23.09.2020 necitoval závery tohto uznesenia, v bode 15 odôvodnenia sám uviedol to, čo vyplýva zo záverov uznesenia najvyššieho súdu, a to, cit.: V súlade so zásadou kontradiktórnosti konania nie je úlohou súdu zisťovať a robiť skutkové závery na základe vlastnej iniciatívy. Bolo by porušením aj zásady rovnosti strán sporu (a to najmä v prípade spotrebiteľskej veci), ak by súd tvoril skutkové tvrdenia za žalobcu, t. j. ak by vyhľadával v listinných dôkazoch skutočnosti, ktoré má žalobca tvrdiť. Z tohto dôvodu odvolacia námietka žalobcu v odvolacom konaní v zmysle, že ak bol súd toho názoru, že nedošlo k zosplateniu úveru, mal mu priznať aspoň nezaplatené splatné splátky neobstojí. Súd prvej inštancie preto správne zamietol žalobu v celom rozsahu.“ Aj vzhľadom k týmto záverom je namieste správne konanie žalobcu, ktorý si ďalšou samostatnou žalobou uplatnil nárok na jednotlivé samostatné splatné a neuhradené splátky istiny úveru, ktoré neboli predmetom iného súdneho konania a rozhodovania.

25. Žalobca si v žalobe uplatnil sumu 795,18 eur pozostávajúcu z omeškaných splatných splátok istiny za mesiace 12/2022 až 07/2024. Táto suma zodpovedá splátkam istiny uvedeným v amortizačnej tabuľke.

26. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 16.08.2016 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

27. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

28. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

29. V § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. sú uvedené náležitosti, ktoré musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, s tým, že ak by zmluva neobsahovala tie z náležitostí, ktoré sú uvedené v § 11 ods.1 uvedeného zákona, išlo by o úver bezúročný a bez poplatkov.

30. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník znení účinnom ku dňu 16.08.2016 (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Medzi stranami sporu neboli žiadne pochybnosti a žalobca to ani nepopieral, že spor vznikol zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi obchodníkom pri výkone jeho obchodnej činnosti (poskytovanie úverov) a žalovanou ako spotrebiteľom jeho úveru/pôžičky, t. j. že ide o spotrebiteľskú zmluvu a že sporný vzťah sa má posúdiť podľa predpisov upravujúcich spotrebiteľské vzťahy. Zo samotnej zmluvy, jej označenia a náležitosti je nepochybné, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, pri ktorého právnom posúdení a uplatňovaných nárokoch je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorý vo svojej piatej hlave upravuje spotrebiteľské zmluvy a zákon č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpisu úverovej zmluvy, t. j. ku dňu 16.08.2016.

32. Súd mal preukázané, že medzi žalobcom- bankou v právnom postavení veriteľa a žalovanou – klientom v právnom postavení dlžníka bola dňa 16.08.2016 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX- pôžička, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 2.600,-

eur, druh úveru pôžička, ktorý sa zaviazala splácať v 96 mesačných anuitných splátkach vo výške 44,87 eur v 20. deň kalendárneho mesiaca do splatnosti úveru dňa 22.07.2024. Nakoľko sa jednalo o zmluvu uzavretú medzi dodávateľom a spotrebiteľom, išlo o spotrebiteľskú zmluvu, pri ktorej uzatváraní žalovaná nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ. Na predmetný zmluvný vzťah sa vzťahujú ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti určené v § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z., pretože v opačnom prípade, v dôsledku porušenia týchto povinností sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca si však v tomto spore uplatnil od žalovanej len omeškané splatné splátky istiny, bez úrokov a poplatkov, a preto bolo bezpredmetné zaoberať sa posúdením, či spotrebiteľská zmluva obsahuje a spĺňa zákonom požadované náležitosti a či sa jedná o úver bezúročný a bez poplatkov. Je nepochybné, že žalovaná je povinná vrátiť aspoň poskytnutú istinu úveru, pretože by z jej strany došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu.

33. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd za to, že žaloba je dôvodná v celom rozsahu vo výške sumy 795,18 eur. Z vykonaných dôkazov mal preukázané, že žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 2.600,- eur, vo vzťahu ku ktorého predčasnému zosplatneniu bolo súdom právoplatne posúdené, že toto je neplatné, čo netvorí prekážku rozsúdenej veci a úverový vzťah medzi stranami naďalej trval. Žalovaná bola povinná splatiť jednotlivé splátky úveru, a keďže do dňa podania žaloby nezaplatila splatné splátky istiny za mesiace 12/2022 až 07/2024 súd vyhovel žalobe žalobcu a I. výrokom rozsudku zaviazal žalovanú na úhradu týchto splátok spolu vo výške 795,18 eur. Žalovaná okrem vznesenej námietky res iudicata žiadne zo skutkových tvrdení žalobcu nepoprela a doposiaľ nezaplatila žalovanú sumu, preto súd v súlade s § 151 ods.1 Civilného sporového poriadku považoval tvrdenia žalobcu za nesporné.

34. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

35. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

36. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

37. Žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dostala do omeškania, preto má žalobca nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania. Podľa citovaných ustanovení si žalobca uplatnil nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky od 27.07.2024, t. j. odo dňa nasledujúceho po zaslaní výzvy na úhradu dlhu do zaplatenia. Súd však priznal žalobcovi uplatnený úrok z omeškania od 07.08.2024, pričom za prvý deň omeškania považoval deň nasledujúci po doručení výzvy na úhradu dlhu žalovanej, ktorým dňom už žalovaná preukázateľne vedela o tom, že si žalobca voči nej uplatňuje zaplatenie dlžnej istiny vo výške 795,18 eur a týmto dňom ju už mohla aj splniť. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania z priznanej výšky istiny, teda vo výške 5 % ročne zo sumy 795,18 eur od 07.08.2024 do zaplatenia, keďže v tento deň bola už žalovaná v omeškaní so zaplatením istiny úveru a jej omeškanie trvá.

38. V časti uplatnenia úroku z omeškania žalobcom od dňa 27.07.2024 do dňa 06.08.2024 súd II. výrokom žalobu zamietol, nakoľko mal za to, že žalovaná sa preukázateľne dostala do omeškania až odo dňa nasledujúceho po doručení výzvy na úhradu dlhu, ktorá jej bola doručená dňa 06.08.2024.

39. O trovách konania súd rozhodol III. výrokom podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku a vzhľadom na plný úspech žalobcu priznal mu náhradu trov konania v rozsahu 100%, nakoľko tento bol neúspešný len v nepatrnnej časti úroku z omeškania, ktoré tvorí príslušenstvo istiny. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

40. Pre úplnosť súd uvádza, že sa zaoberal aj prípustnosťou aplikácie moderačného práva v zmysle ust. § 257 Civilného sporového poriadku a dospel k záveru, že v okolnostiach prejednávanej veci neboli naplnené kritéria pre jeho aplikáciu. Súdna prax pre aplikáciu ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok; dôvody hodné osobitného zreteľa

a výnimočné okolnosti, pričom tieto v prejednávanej veci neboli preukázané. Skutočnosť, že žalovaná po vydaní rozsudku v spore sp. zn. 8Csp/126/2014 nevykonala žiadnu úhradu, neplnila ani splátky istiny napriek ďalším dvom právoplatným a vykonateľným platobným rozkazom vydaným upomínacím súdom a jej jediná obrana spočívala vo vznesenej námietke res iudicata, napriek tomu, že vedela, že úverový vzťah trvá a je povinná platiť minimálne istinu úveru, aby na jej strane nedošlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu a aby vrátila aspoň to, čo si požičala, nenapĺňa charakter výnimočných okolností, pre ktoré by súd nemal strane, ktorá bola úspešná priznať náhradu trov konania. Sama žalovaná neuviedla žiadne skutočnosti, pre ktoré by v prípade jej neúspechu mal súd aplikovať ustanovenie § 257 Civilného sporového poriadku. Pre úplnosť súd uvádza, že aktuálne z obsahu spisu vyplývajú trovy konania žalobcu pozostávajúce len zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 25,- eur, nakoľko tento nebol v spore zastúpený právnym zástupcom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Poprad.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.